

Smød § 12, der, saavidt jeg veed, dog har havt en Forvarer her i Salen foruden den ærede Minister, nemlig det ærede Medlem for Christed Amts 4de Valgkreds (Schjöring), er der gjort mange Indvendinger. Jeg tror at kunne sige, at Hovedtilfældet i denne Paragraf er Børnenes Forhold til Forældrene, og det er jo erkjendt fra alle Sider, at der indtræder Tilfælde, som ere i høj Grad beklagelige, og hvor det var ønskeligt, at man kunde gjøre Noget for at lade de Vedkommende føle, at de ikke have gjort deres Samfundsplicht. Det forekommer mig ogsaa, at man nok kunde gjøre noget Saadant selv ved en Begrænsning; man kunde jo indskrænke det til saadanne Tilfælde, hvor der virkelig har været givet Forstrækninger og deslige; da der nu tillige staar, at Vedkommende skulle være i en god økonomisk Tilstand, saa vil deraf fremgaa, at Vedkommende have havt Lykke med sig med det, de have faaet, vilde ogsaa dette kunne være fyldestgjørende. En Udvidelse af Forældrenes Forpligtelse lige over for Børnene er ganske vist ikke af saa stor Betydning, thi Forældrene svigte jo overmaade sjældent deres Børn; det Omvendte er desværre hyppigere Tilfældet. Det forekommer mig dog i alt Fald, at der kunde være nogen Grund til at gjøre Noget, men ogsaa under en snevrere dragen Grændse her, idet jeg finder, at i Alderen mellem 18 og 25 Aar ere Børnene stillede noget anderledes; de ere vel raadige over deres Person men ikke økonomisk myndige, og der kunde nok være Grund til at stille Forholdet noget anderledes i dette Aldrum. Der er et andet Moment, jeg skal nævne, og som kræfter Mange, det er Forpligtelsen med Hensyn til giste Børn. At ubvide Forældrenes Forpligtelse til at gjælde overfor giste Børn og de Konsekventer, som det vil have, kan jeg ogsaa se kan have meget imod sig, men det forekommer mig dog ogsaa, at der i Paragrafen kunde drages nogle Grændser, som maasse kunde gjøre, at man bedre kunde modtage den. Endelig er der et tredie Tilfælde i Paragrafen, nemlig den ikke endelig fraskilte Gustrus Forpligtelse, naar hun har særegne Midler eller Indtægter. Det vil jeg stemme for gaar ud, thi det forekommer mig, at Gustruens økonomiske Bestilling er af den Bestaaenhed, at man ikke skal indlade sig paa at forlange Nogetsomhelst af hende, hvor hun er kommen ud af det økonomiske Formyndert, der jo ellers er fuldstændig fra Mandens Side. Jeg skal tillade mig en lille Smule at omtale Kapitel 2 med dens mange tvivlsomme Spørgsmaal eller de mange Bemærkninger, som ere faldne i Anledning om det Naremaal, som skal forlanges, og den Billighed og Ubillighed, som der kan finde Sted. Jeg tror nu ikke, at det er af saa aldeles afgjørende Betydning, hvad Naremaalet man sætter; Principspørgsmaalet er jo et andet. Er man først gaaet bort fra Fødestedet, saa har Naremaalet ikke afgjørende Betydning, men jeg finder dog ingen

Grund til at gjøre det særdeles langt, eller saa langt, som Lovforslaget forlanger. Ærede Medlemmer have lagt en ganske overordentlig Bægt paa Forpligtelserne for Kommuner, Byer og Land og Fabrikdistrikter og deslige, paa dem, der give Høvelserne. Det er et af de Steder i Lovforslaget, hvor jeg tror, man skal tage et ikke ringe Hensyn til Individet, som modtager Understøttelsen. Det er ganske vist, at et tilfældigt Ophold paa ingen Maade bør begrunde Krav paa fast Understøttelse. Det, jeg mener, at man i alt Fald skal forlange, er, at Opholdet har havt et vist Præg af Stadsighed og vedvarende Virksomhed, at Vedkommende virkelig har knyttet sig til Opholdsstedet, og det tror jeg ikke, at der behøves et saa overordentlig langt Naremaal til, og jeg tror, at der allerede ved 5 Aar er præsteret noget af Betydning i den Retning. Jeg kan nemlig ikke dele ærede Medlemmers Betragtninger om, at det er saa ganske overordentlig uretfærdigt at lægge Byrden paa Byer, Fabrikdistrikter og deslige. En Ting maa jeg gjøre opmærksom paa: Byerne kunne være meget mislig stillede, og naar det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds (Octavius Hansen) med stærke Farver viste de Ulemper og Ulykker, som kunne opstaa, maa det være mig tilladt at gjøre det ærede Medlem og andre ærede Medlemmer opmærksom paa, at for hver By i Landet vil der i et Cirkelslag om Byen findes et Landdistrikt. Der er lige saa mange Cirkelslag, som der er Byer, og disse Cirkelslag befinde sig i Reglen uheldigt stillede, uheldigere end Byerne. Hvorledes skulle de da trøstes? De skulle trøstes derved, at deres Beliggenhed i andre Retninger er økonomisk heldigere, at Forrettingsaanden fremmes derved, Skattevoenen forøges osv. Der er ikke Andet at gjøre; ligesom et Distrikt, der faar en Fabrik, skal trøstes ved, at det faar en forøget Virksomhed (Modsigelse!). Ja man kan mulig finde, at det er en daarlig Trøst, men det ligger jo i Sagens Natur, at naar man vil knytte Forsørgelsespligten til Kommunen, maa man tage det Onde med det Gode, og beskæftiger man Folk saa længe, at de virkelig faae et Hjem ved, saa kan jeg ikke se, at man kan bøde paa det, som Beliggenheden, Produktionen og hele Livet paa Stedet medfører. Der er en anden Grund, hvorfor jeg ikke anser denne Bestemmelse for at være den mest indgribende, fordi det er min Overbevisning, at man ikke altid kan blive staaende ved det, man her bestemmer lige over for Kommunerne. Det er i Henshold til Grundloven en Statspligt at udvæde Fattighjælpen, det er en Statspligt, der opfyldes gennem Kommunen. Der har været slaaet paa, og den høitærede Indenrigsminister har erklæret sig villig til at gaa ind paa Fordelingen i større Kredse under visse Forhold, og større Kredse have overmaade meget for sig. Det er derfor min Overbevisning, at det ikke har nogen afgjørende Betydning, hvad man her bestemmer, fordi, naar man ved statistiske Dplys-